

РЕШЕНИЕ

№ 1138

гр. София, 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **5666** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Обжалва се от [фирма], ЕИК[ЕИК], по реда на чл.156-161 ДОПК Ревизионен акт (РА) № 22221319004110-091-001/ 21.02.2020г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в частта, потвърдена с Решение № 785/ 13.05.2020г. на директора на дирекция "ОДОП" С., с който спрямо дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС като последица от отказ да се признае право на данъчен кредит по две фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 22000 лв. и са начислени лихви за забава 2939,12 лв. за периодите от 01.09.2018г. до 31.10.2018г.

Въведени са оплаквания за незаконосъобразност на РА, аргументирани с твърдения, че приходните и решаващият орган не са обсъдили всички събрани доказателства, което е лишило анализа им от обективност. Така не са ценени двустранно подписани протоколи за приемане и предаване на стоките, протоколът за извършена проверка по делегация, удостоверяващ, че оборудването е налично при ревизираното лице (РЛ). Постава се под съмнение значението на данните за производител, година на производство, гаранционен срок, каталожен номер и фабричен номер на компонентите на оборудването по аргумент от чл.114, ал.1 т.9 ЗДДС. Възразява се срещу пасивността на органите по приходите да изискат доказателства и/или обяснения къде е монтирана инсталацията, от кои лица, кога, как и от кого е пусната в експлоатация, както и да назначат експертиза за установяване дали закупените от [фирма] машини и съоръжения са вложени в доставената инсталация. Най-сетне, изтъква се, че доказателства за съпричастност на РЛ към данъчна измама не са

събирани.

Искането до съда е за отмяна на акта и за присъждане на разноски.

Ответникът претендира отхвърляне на жалбата като неоснователна, акцентирайки върху несъответствията между показанията на разпитаните свидетели. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

РА № 22221319004110-091-001/ 21.02.2020г. на органи по приходите в ТД на НАП-С. е издаден след първа ревизия спрямо [фирма], възложена със ЗВР №Р-22221319004110-020-001/ 01.07.2019г., с обхват задълженията по ЗДДС за периодите от 01.09.2018г. до 31.10.2018г., връчена по реда на чл.29, ал.4 вр. чл.30, ал.6 от ДОПК, на декларирания електронен адрес на дружеството на 12.07.2019г. Възлагателната заповед е изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221319004110-020-002/ 09.10.2019г. и ЗВР №Р-22221319004110-020-003/ 08.11.2019г., с които е определено ревизията да приключи до 12.12.2019г. Трите заповеди са издадени от Т. Н., началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена по чл.11, ал.3 от ЗНАП вр. чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК със Заповед №РД-01-818/ 10.05.2019г. на и. д. директора на ТД на НАП С..

РД №Р-22221319004110-092-001/ 23.12.2019г. е връчен по електронен път на 27.12.2019г. В срока по чл.117, ал.5 от ДОПК, продължен до 07.02.2020г., е депозирано възражение с вх. №53-00-3629#2/ 07.02.2020г., към което е приложен Протокол за извършена проверка по делегация №П-22221318190271-081-001/30.10.2017г. То е прието за допустимо, а разгледано по същество - за неоснователно.

РА № Р-22221319004110-091-001/ 21.02.2020г. е издаден от Т. Н., началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Т. В., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител и е връчен по електронен път на 28.02.2020г. С него са установени допълнителни задължения по ЗДДС като последица от отказано право на данъчен кредит по две фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 22 000 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 2 939,12 лв. за периодите от 01.09.2018г. до 31.10.2018г.

[фирма] през ревизираните периоди осъществява търговия на едро с метални отпадъци от черни и цветни метали - Решение на Регионална инспекция по околната среда и водите В. №05-ДО-140-00/28.07.2015г.; производство на органична тор с марка VITA O., получавана в резултат на преработка на птичи екскременти - Решение на Регионална инспекция по околната среда и водите В. №05-ДО-218-00/ 12.02.2015г. – за дейности по третиране на отпадъци с вид на отпадъка – животински изпражнения, урина и тор, отпадъчни води, разделно събиране и пречистване извън мястото на образуването им, както и свидетелство за регистрация на марката в Патентното ведомство с №93017/ 29.02.2016г. със срок на действие до 22.12.2024г. и свидетелство за регистрация от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост с регистрационен №015116627/ 24.08.2016г.; консултантски услуги в областта на управлението на отпадъците и околната среда.

Дружеството разполага със собствена производствена база в [населено място], област В., бивш Комбинат за целулоза и хартия.

На РЛ е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221319004110-040-001/09.07.2019 г., в отговор на което са представени документи на 25.07.2019 г. и на 06.12.2019 г.

Посетена е счетоводна къща [фирма] в [населено място], [улица], офис 1 /партер/,

прегледани са първични счетоводни документи и счетоводната отчетност на [фирма], за което е съставен Протокол №1631228/ 27.11.2019г.

Съгласно декларация от управителя дружеството се финансира със средства от дейността си и с кредит от [фирма].

В Протокол №П-22220619129214-141-001/ 16.08.2019г. е отразен резултатът от насрещна проверка на [фирма]. Дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 18.12.2018г. по чл.176 ЗДДС. ИПДПОЗЛ №П-22220619129214-140-001/ 22.07.2019г. е връчено на електронния адрес на търговеца и по същия начин са представени двете фактури (№36/ 03.09.2018 г. с данъчна основа 60 000 лв. и ДДС 12 000 лв. с предмет инсталация за сушене и пакетиране на органична тор и №43/ 08.10.2018г. с данъчна основа 50 000 лв. и ДДС 10 000 лв. с предмет смесител за твърди фини смеси); хронологичен регистър на фактури за продажба и хронологичен регистър за плащане по банков път.

Според органа по приходите липсват доказателства за предходни доставчици, за ресурсна обезпеченост и за транспорт (за чия сметка и от кого е осъществен), включително и за предмета на доставките.

От РЛ са представени фактурите, приемо-предавателни протоколи, съответно, към фактура №36/ 03.09.2018г. – от 03.09.2018г. за предоставяне в производствена база в [населено място] на инсталация за сушене и пакетиране на органична тор, а към фактура №43/ 08.10.2018г. – от 08.10.2018г., за предоставяне в същата база на смесител за твърди и фини смеси.

Като предходен доставчик РЛ сочи [фирма], издател на следните фактури: №62/ 17.09.2018г. с предмет елеваторна транспортна лента със стойност 8 570 лв.; №61/ 14.09.2018г. с предмет хидравлично буре с инсталация за бъркане на стойност 15 000 лв.; № 09900...46/ 02.08.2018г. със стойност 9 375 лв. и предмет редуктор и задвижване с ел. мотор инсталация; № 09900..53/ 21.08.2018г. със стойност 8 570 лв. и предмет метално буре; №09900...57/ 03.09.2018г., със стойност 9 375 лв. и предмет елеваторна лента.

Първите две фактури се сочат като предходни на доставката по фактура № 43/08.10.2018г., а следващите три – по фактура №36/03.09.2018 г., издадени от [фирма].

Представени са също фактура №[ЕГН]/ 07.06.2018г., издадена на [фирма] от [фирма], ДО 4 983,33 лв. и ДДС 996,67 лв., с предмет монтаж и транспортна услуга; Свидетелство за регистрация на товарен автомобил Ситроен Б., собственост на [фирма], Товарителница №000815/ 03.09.2018г. и №000824/ 08.10.2018г. с изпращач [фирма] и превозвач [фирма]; Хронологичен регистър за заприходена стока; Хронологичен регистър за разплащане в брой с [фирма]; Хронологичен регистър за изписване на стоката и Хронологичен регистър заем.

Органите по приходите сочат, че предмет на фактурите са машини – инсталация за сушене и пакетиране на органична тор и смесител за твърди фини смеси, но фактурите и приемо-предавателните протоколи не съдържат индивидуализиращи белези като серийни номера, марка и др.

По предходните доставки на елементите/машините: закупени са елеваторна транспортна лента, хидравлично буре, редуктор, ел. мотор, метално буре, елеваторна лента, поради което същите не индивидуализират предмета на доставките, както и че не е удостоверяват тяхното предаване. Отбелязано е, че прекият и предходният доставчик ([фирма] и [фирма]) се управляват и представляват от Х. П. Х..

Подчертава се, че фактурата за монтаж и транспорт от м.06.2018г. не изяснява с кои доставки се свързва, тъй като във всички случаи монтажът и транспортът предхождат доставките.

Относно товарителници с номера 000815/ 03.09.2018г. и 000824/ 08.10.2018г. с изпращач [фирма] и превозвач [фирма] е посочено, че не са придружени от фактури. Справка в ПП УИС показала, че цитираното в товарителниците МПС с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на [фирма]. Проверката в дневниците за продажби на дружеството показала, че [фирма] има издадени фактури към [фирма] с предмет наем на автомобил. Въз основа на декларираното в дневниците за продажби от [фирма] е установено, че същото е извършвало през м.09.2018г. и м.10.2018г. международен транспорт и транспорт в страната, както и че не е издавало фактури на [фирма], [фирма] и [фирма].

Въз основа на изложеното се заключава, че издадените от [фирма] фактури не удостоверяват реални доставки и на РЛ не следва да се признае правото на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от с. з. в размер на 22 000 лв.

Аргументацията на ревизиращите е допълнена от решаващия орган така: при индивидуализирани вещи транслативният ефект настъпва при сключване на договора, но в случая такъв не е представен. Няма пречка това да бъде направено и с приемо-предавателни протоколи, но от наличните не могат да се почерпят данни, индивидуализиращи съответните съоръжения или машини (производител, година на производство, гаранционен срок, каталожен и фабричен номер и пр.). РЛ не пояснява и не сочи доказателства за стоките и компонентите, които изграждат процесната инсталация и смесител, нито за това, дали същите са сглобени и пуснати в експлоатация на място в производствената база в [населено място], бивш Комбинат за целулоза и хартия. Жалбоподателят се позовава на предходни фактури, в които като предмет на доставките са вписани елеваторна транспортна лента, хидравлично буре с инсталация за бъркане, редуктор и задвижване с ел. мотор, метално буре и елеваторна лента, както и на Протокол за извършена проверка по делегация №П-22221318190271-081-001/ 30.10.2018г., с който е констатирано наличие на следните ДМА на място – трактор ЮМЗ 1 бр., фадроми – 2 бр., мотокар – 2 бр., транспортни ленти – 3 бр., устройство за зареждане – 1 бр., смесителна пещ – 1 бр., сушилня – 1 бр., гранулятори – 2 бр., дизелов агрегат – 1 бр., ел. табла и навесни конструкции; или, няма идентичност между закупените от предходния и прекия доставчик стоки, съответно такива не са описани и като налични в неговия обект. В случай, че се касае за сглобени на място инсталация и смесител, от РЛ не са ангажирани доказателства за лицата, осъществили монтажа и пускане в експлоатация. С оглед спецификата на този вид услуга, монтажниците е следвало да имат познания по електротехника, за да обезпечат безопасно и професионално изпълнение. Не са представени проект от изпълнителя, нито доказателства за кадрова и техническа обезпеченост, за осигурени безопасни и експлоатационни гаранции. Фактура №[ЕГН]/07.06.2018г. е издадена на прекия доставчик от [фирма] с предмет монтаж и транспортна услуга, което може да означава, че двете съоръжения са били монтирани в обект на [фирма]. Липсва фактура за монтаж, по която получател да е РЛ. Недоказан остава транспортът на машините или изграждащите ги компоненти. Не са представени фактури, във връзка с които са издадени товарителници №000815 от 03.09.2018 г. и №000824 от 08.10.2018г. с изпращач [фирма] и превозвач [фирма].

Констатирано е, че последното не е издавало фактури на [фирма], [фирма] и [фирма].

Фактурата за монтаж и фактурата за транспорт от м.06.2018 г. не могат да се обвържат с разглежданите доставки, тъй като същите са с дати, предхождащи процесните такива, т.е. по-скоро са относими към предходната доставка. Под въпрос е реалността и на предходните доставки, тъй като [фирма], [фирма] и [фирма] се управляват и представляват от Х. П. Х., който притежава множество дружества с установени задължения, които не осъществяват реална икономическа дейност. [фирма] не се открива от органите по приходите и не представя документи.

Ревизираното дружество, като страна по доставките, е следвало да ангажира доказателства за превоз на стоките до неговия търговски обект, да поясни за чия сметка е транспортът, как и кои лица са взели участие в товаро-разтоварването на същите. Не са дадени обяснения за обстоятелствата около инсталирането и пускането на съоръженията. Не са представени и доказателства за това как са разплатени фактурите (наведнъж или разсрочено), по банков път, в брой и пр. Единствено е представен хронологичен регистър за периода 01.01.2018г. – 31.12.2019г., който не изяснява тези обстоятелства.

С оглед спецификата на доставките съдържанието на фактурите, по които РЛ претендира право на приспадане на данъчен кредит, не отговаря на изискването на чл. 226, т. 6 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и на разпоредбата на чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС. Липсата на индивидуализация на предмета на доставките възпрепятства установяване реалността им и възникване на данъчното събитие, което е самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит.

Решаващият орган заключава, че от представените от РЛ доказателства не се установява фактът на прехвърляне на собствеността върху инсталация за сушене и пакетиране на органична тор и смесител за твърди фини смеси, нито извършване на услуга по монтаж на компоненти за посочените машини. Наличието на издадени фактури не е достатъчно основание, да се приеме, че реално са осъществени доставки. За неоснователно е счтено възражението на дружеството, че приходната администрация е следвало въз основа на обективни данни да установи, че спорното право на приспадане на данъчен кредит е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба, а данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че с покупката си участва в сделка, част от измама с ДДС, извършена нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка. Такова тълкуване на приложимите норми от Директива 2006/112, отнесено към конкретния правен спор и събраните по преписката доказателства е неприложимо, тъй като в конкретния случай, липсата на доставка на стоки се извежда само и единствено от преките отношения между лицата, посочени като издател и получател по издадените фактури.

Според заключението на СТЕ, изготвено след оглед на място в производствената база на РЛ, фактура № 61/ 14.09.2018г. доставка на хидравлично буре с инсталация за бъркане; фактура № 62/ 17.09.2018г. елеваторна транспортна лента; фактура № 46/ 2.08.2018г. редуктор за задвижване с електромотор; фактура № 53/ 21.08.2018г. метално буре и фактура № 57/ 3.09.2018г. елеваторна лента представляват компоненти, които са част от инсталация за сушене и пакетиране на органична тор и смесител за твърди и фини маси. Освен изброените във фактурите машини и съоръжения съществуват и други, които допълват инсталацията: гранулятори, редуктори и др. При огледа на вещото лице в [населено място], бивш комбинат за

целулоза и хартия, са установени ДМА като при съставения протокол за насрещна проверка № П-22221318190271/ 30.10.2018г.

Различните машини и съоръжения от инсталацията са ситуирани в помещение с голяма площ, т.е. в сглобен вид инсталацията не може да бъде транспортирана, което означава, че е монтирана на място. Машините и съоръженията по фактурите са произведени серийно, както и металното буре, което е с предназначение за приложение в инсталация за сушене и пакетиране на органична тор и смесител за твърди и фини маси.

Някои от компонентите могат да се ползват и самостоятелно – транспортните ленти, вентилатор за сушилния комплекс, ситото преди гранулатора, електромоторите с редукторите и др.

В съдебно заседание вещото лице пояснява, че не му е предоставена техническа документация относно инсталацията.

Х. П., общ работник в [фирма], разпитан в осз на 09.12.2020г. в РС Оряхово, споделя, че дружеството произвежда биотор. Когато свидетелят постъпил на работа през м.05.2017г., инсталацията за сушене и пакетиране на органична тор е била на място. Не му е известно кога е купена. Върху нея има табела на производител „К.“. Инсталацията се състои от подаваща лента, сушилно буре, елеватор, сито и пак лента, които са купувани поотделно. Само бурето и елеваторът са купени нови, останалите са втора употреба. Свидетелят знае това, защото с течение на времето инсталацията е преправяна. Тя е работела с други бурета, имало и един миксер, който е подавал, но в дружеството са направили подобрение. Елеваторът е сменен след като П. започнал работа, а миксерът, който е подавал към лентите – преди това. Първоначално е купена пещта с бурето и после са правени подобрения, като отделните части са купувани една по една – ленти, елеватор. Лентите са купувани втора употреба от земеделци. Елеваторът е нов, но свидетелят не знае дали е правен по поръчка или е серийно производство. От дружеството са дали размери, но той не знае къде и как е изработен. Не му е известно и как е извършен транспортът на отделните компоненти. Спомня си, че една лента е докарана от [населено място] с камион от С. Р.. Инсталацията свидетелят заварил монтирана и функционираща във фирмата. Трима служители работят с нея – П., Д. З. и В. Т.. За поддръжката ѝ се грижи свидетелят. Съоръжението не работи всеки ден; произвежда се определено количество тор, което се поставя в чували, т.е. правят се заготовки за експедиция. Натовареността е различна, напр. работи три дни, след това се почиства.

Свидетелят познава В. В. като собственик на [фирма], която се занимава с биотор. Името Х. П. Х. чува за първи път.

Т. А., който не работи по трудов договор, но е консултант „към“ дружеството-жалбоподател от създаването му през 2011г.–2012г., разпитан в същото съдебно заседание, споделя, че инвестициите в инсталация за сушене и пакетиране на органична тор започнали през 2013г. Първоначално е купен трактор и миксер, инфрачервени лампи за обезпаразитяване, газификация, мотокар. През 2014г. е закупена сушилня за чипс, което е нестандартно оборудване. С времето инсталацията е модернизирана многократно, като са купени 2 гранулиращи машини, транспортни ленти за подаване, втора транспортна лента, която предава към сито за почистване на

отпадъци, барабанно сито, още една транспортна лента от 11 метра, която пълни чували по 1 тон. Свидетелят не може да посочи датата, на която е закупена инсталацията за сушене и пакетиране на органична тор, компонентите за която са три – въртящ се барабан, прахоловительна система и дымоход, но продавач е „Р. कंपनी“. Касае се за нестандартно оборудване, придобивано от различни търговци, включително първоначалните й компоненти. Сушилнята за чипс е произведена в П.. Отделните компоненти са нестандартни и са правени по поръчка, няма нищо серийно. На въпрос кога е пусната в експлоатация инсталацията, свидетелят дава отговор, че това е станало година и половина по-рано. Транспортът на отделните компоненти е извършван от фирмите-доставчици, включително монтажа от техни служители. Налагало се е П. понякога да свързва машините, тъй като е квалифициран специалист, това важи и за инсталацията за сушене и пакетиране на органична тор. Товаро-разтоварните дейности на отделните компоненти са извършвани от служители на жалбоподателя с помощта на мотокари. Всички монтажни дейности са извършени за сметка на продавача или доставчика от техни служители, в някои случаи са помагали и служители на РЛ. Инсталацията за сушене и пакетиране на органична тор е монтирана от доставчика. Не са извършвани подготвителни дейности на мястото, където тя е монтирана. С нея работят 3-4 души. За обслужването й са необходими 1-2 души без специална квалификация. Ако възникне електрически проблем, се намесва П.. При повреди се обръщат към специализирани фирми. Натовареността й е 10 тона за 8 часа. Свидетелят има родствена връзка с В. В., а Х. П. Х. познава като доставчик на инсталацията за сушене и пакетиране на органична тор.

Показанията на свидетелите са подробни, последователни и логични и кореспондират помежду си, но съдържат редица несъответствия: така св. П., служител на [фирма] от м.05.2017г., е категоричен, че при постъпването му на работа (повече от година преди датите на спорните фактури) инсталацията за сушене и пакетиране на органична тор е била на място, монтирана и функционираща, и на него не му е известно кога е купена. (Т. А. също не показва спомен за дата на придобиване на инсталацията, но сочи, че тя е пусната в експлоатация година и половина преди разпита му в осз на 9.12.2020г.). Според П. върху нея има табела на производител „К.“. Единствено бурето и елеваторът са купени нови, останалите компоненти са втора употреба, отделните части са купувани една по една, конкретно лентите са купувани от земеделци (една от тях е докарана от [населено място] с камион от С. Р.). Напротив, св. А. сочи, че транспортът на отделните компоненти е извършван от фирмите-доставчици. Споделеното от А., че първите инвестиции в производството на биотор датират от 2013-2014г., кореспондират с думите на П., че инсталацията през 2017г. е функционираща. Самият „консултант“ на РЛ от една страна сочи за продавач на оборудването „Р. कंपनी“, а от друга че нестандартното оборудване е придобивано от различни търговци, че сушилнята за чипс е произведена в [населено място]. Въз основа на показанията на двамата свидетели, единият – служител на РЛ, а другият – родственик на управителя му, но въпреки това с непосредствени възприятия за наличността и окомплектовката на спорната инсталация, съдът

приема, че като съоръжение за производство на биотор от животински отпадъци тя е съществувала в неустановен по делото първоначален функциониращ вариант преди П. да постъпи на работа в [фирма] (първоначално са купени пещта и бурето, постепенно са правени подобрения – св. П.), след което е модернизирана с нов елеватор и сушилно буре, ленти, и към датата на протокола за извършена проверка (30.10.2018) и понастоящем съществува във вида, констатиран и заснет от вещото лице по СТЕ.

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима: подадена е след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва РА предвид установените с него допълнителни данъчни задължения и в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА. Относно нищожността съдът следи служебно. Тази преценка включва дали РА е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и в случая е както следва:

Съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на законосъобразността на акта. Спазени са процесуалните правила за започване, извършване и приключване на ревизионното производство, ревизираното лице е надлежно уведомявано за съответните процесуални действия и издавани актове в хода на ревизията, събирани са относимите доказателства чрез допустимите способи и доказателствени средства. РА е издаден от компетентни органи и в рамките на предоставените му от закона правомощия по чл. 119 - 120 от ДОПК, като е спазена предвидената форма, изложени са правни и фактически съображения за установените задължения на дружеството.

Спорът за предпоставките на правото на данъчен кредит, което не е признато по двете спорни фактури, се свежда до отричане от ревизиращите и решаващия орган на наличие на реално извършена доставка на стоки, представляващи в своята съвкупност оборудване с конкретно предназначение.

Постоянна е съдебната практика, че изводът за липса на реална доставка представлява умозаключение, което се изгражда на база на анализ на съществуващи факти и обстоятелства от обективната действителност, преценени по правилата на формалната логика.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС обуславя възникването на субективното публично право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. При липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, определящ за преценката дали една доставка на стока/услуга

е действително осъществена е съвкупният анализ на всички събрани по делото доказателства. Същите, в преобладаващата си част и в съответствие със спецификата на търговската дейност, са частни документи, чиято доказателствена сила по аргумент от чл. 180 ГПК не обвързва съда да приеме съдържанието им за вярно. То следва да се цени с оглед останалите относими доказателства, като се съобрази корелацията или противоречията в тях. Трайна е практиката на ВАС, че сами по себе си издаването на фактури и надлежното им счетоводно отразяване не са достатъчни да обосноват убедителен извод, че спорните доставки са действително осъществени. Същевременно, в своите тълкувателно приложими решения СЕС многократно е подчертавал, че не е допустима национална практика, с която се отказва претендираното данъчно предимство само въз основа на нередности при доставчика.

Доводът на решаващия орган, че фактурите не съответстват на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС, защото не съдържат конкретно описание на компонентите на инсталацията, е неоснователен, тъй като не са събрани доказателства същите да са серийно производство. Съгласно решението на Съда на ЕС по дело C-516/14 от тълкуването на чл. 178 буква а) от Директива 2006/112, не се допуска възможността националните данъчни органи да откажат правото на приспадане на данъка върху добавената стойност само на основание че данъчнозадълженото лице притежава фактура, която не отговаря на изискванията по член 226, точки 6 и 7 от тази директива, при положение че тези органи разполагат с цялата информация, която е необходима, за да проверят дали материалноправните предпоставки за упражняването на това право са изпълнени.

Предмет на двете спорни фактури с издател [фирма] са инсталация за сушене и пакетиране на органична тор и смесител за твърди фини смеси. Според фактурите за предходни доставки инсталацията включва редуктор и задвижване с ел. мотор инсталация, метално буре и елеваторна лента, а смесителят за твърди фини смеси – елеваторна транспортна лента и хидравлично буре с инсталация за бъркане. Към двете спорни фактури са представени приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дата и съдържание с тях. Налични са и 5 фактури за предходни доставки на компоненти от инсталацията, издадени от [фирма], които според заключението в СТЕ са част от инсталацията и смесителя; фактура с дата 7.06.2018г., издадена от [фирма] с предмет „транспорт и монтаж“, която не може да се отнесе към спорните доставки с оглед времето на издаването ѝ. Не е пояснено към кои фактури се отнасят товарителниците №№ 815/ 3.09.2018г. и 824/ 8.10.2018г. с изпращач доставчика и превозвач [фирма], което не е издавало фактури нито в полза на прекия, нито в полза на предходния доставчик, нито в полза на жалбоподателя. Но по-същественото е, че тезата за доставка и монтаж на инсталацията за сушене и пакетиране на органична тор така, както тя е индивидуализирана с компоненти във фактурите на предходния доставчик, се разколебава от съвкупния анализ на показанията на двамата свидетели, свързани с жалбоподателя: докато родственикът на управителя на РЛ сочи, че въпросните компоненти са доставени и монтирани в бившия комбинат за целулоза и хартия в [населено

място] „преди година и половина“, св. П. изнася данни за постепенни подобрения в една налична и функционираща през м.05.2017г. инсталация, две от лентите (иначе фактурирани от [фирма]) за която са придобити втора употреба от земеделски производители. Т. А. също не показва конкретен спомен за времето на доставка и монтаж на компонентите в тяхната съвкупна даденост, а оглед положението му на родственик на представляващия [фирма] посочването на продавача [фирма] е оправдано.

Никой от компонентите на инсталацията не е индивидуализиран дори с означение (а св. П. сочи, че когато е постъпил в дружеството, върху съоръжението имало табела „К.“). Никой от свидетелите не сочи кой е участвал при сглобяването инсталацията, за да бъде тя във вида, функциониращ понастоящем. Този доказателствен дефицит пречатства потвърждаването на доставката така, както тя е документирана със спорните фактури.

Индиция за документалния характер на взаимоотношенията без действителни насрещни престации е липсата на данни за плащане по двете спорни фактури. Приложените разпечатки от хронологичен регистър не установяват по несъмнен начин плащане по фактурите.

Формалното изпълнение на изискванията за упражняването на правото на приспадане на данъка, в това число оформянето на протоколи за предаване и приемане на стоките, не дерогира установяване на изискванията по същество – данни за факти и обстоятелства, които според естеството на доставката сочат на извод за действително възникнало данъчно събитие по чл.25 ЗДДС, свързано с облагаема доставка.

По тези съображения съдът намери оспорения акт за законосъобразен.

С оглед изхода на делото и своевременно направено искане за разноси, съдът на основание чл. 161, ал. 1, изр.трето от ДОПК, следва да присъди такива на ответника в размер на минималното възнаграждение за един адвокат за осъщественото процесуално представителство по делото от юрисконсулт, като съобразно материалния интерес на жалбоподателя следва да бъдат възложени разноси в размер на 1278,17 лв. на основание чл.8, ал. 1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 и и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 15-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № 22221319004110-091-001/ 21.02.2020г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в частта, потвърдена с Решение № 785/ 13.05.2020г. на директора на дирекция "ОДОП" С., с който спрямо дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС като последица от отказ да се признае право на данъчен кредит по две фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 22000 лв. и са начислени лихви за забава 2939,12 лв. за периодите от 01.09.2018г. до 31.10.2018г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на директора на Дирекция

„ОДОП“-С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 1278,17 (хиляда двеста седемдесет и осем цяло и седемнайсет стотни) лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: